

Праект

Унесены Саветам Міністраў
Рэспублікі Беларусь

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Аб змяненні Кодэкса Рэспублікі Беларусь аб культуры

Прыняты Палатай прадстаўнікоў
Адобраны Саветам Рэспублікі

Артыкул 1. Унесці ў Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб культуры ад 20 ліпеня 2016 г. наступныя змяненні:

1. У пункце 1 артыкула 1:

падпункт 1.3 пасля слоў ”і (або) дакументальныя“ дапоўніць словамі ”, архітэктурныя, канструктыўныя“;

падпункт 1.5 пасля слоў ”за якой гісторыка-культурная каштоўнасць,“ дапоўніць словамі ”або яе частка“;

дапоўніць пункт падпунктам 1.4¹ наступнага зместу:

”1.4¹. запрашальны білет на наведванне культурнага мерапрыемства – білет, які прадастаўляе права наведвання культурнага мерапрыемства без аплаты;“;

дапоўніць пункт падпунктам 1.8¹ наступнага зместу:

”1.8¹. культурная спадчына – сукупнасць культурных каштоўнасцей;“;

падпункт 1.14 дапоўніць словамі ”, моды і дызайна, стварэннем і (або) выкананнем, публічным паказам культурных каштоўнасцей“;

падпункт 1.16 пасля слоў ”карыстання і распараджэння гісторыка-культурнай каштоўнасцю,“ дапоўніць словамі ”або яе часткай;“;

дапоўніць пункт падпунктам 1.17 наступнага зместу:

”1.17. частка гісторыка-культурнай каштоўнасці – асобны аб’ект (элемент) ці яго адасобленая доля (участак) у складзе гісторыка-культурнай каштоўнасці, вылучаныя ў адпаведнасці з заканадаўствам.“.

2. Абзац 1 артыкула 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Правовое рэгуляванне ў сферы культуры ажыццяўляецца ў адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, гэтым Кодэксам, іншымі актамі заканадаўства, а таксама міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь“.

3. Артыкул 5 дапоўніць абзацам наступнага зместу:

”дзеясць тэатраў мод;“;

4. У артыкуле 13:

пасля абзаца дзесятага дапоўніць артыкул абзацамі наступнага зместу:

”праводзіць агляды нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, па выніках якіх выдае юрыдычным і фізічным асобам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам, пісьмовыя прадстаўленні аб устараненні стварэння пагрозы знішчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, стварэння пагрозы прычынення шкоды, пагаршэння іх тэхнічнага стану або стварэння пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванага змянення, перамяшчэння і пагаршэння ўмоў успрымання нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

запытвае і атрымоўвае з дзяржаўных інфармацыйных сістэм (рэсурсаў) дзяржаўных органаў і арганізацый на бязвыплатнай аснове інфармацыю па пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны, якія ўваходзяць у кампетэнцыю Міністэрства культуры;”.

5. Пункт 1 артыкула 14 дапоўніць падпунктамі 1.6¹ і 1.6² наступнага зместу:

”1.6¹. забяспечваюць выкананне ўстаноўленых праектамі зон аховы рэжымаў утрымання і выкарыстання тэрыторый і зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.6² фарміруюць комплексы мерапрыемстваў па ахове гісторыка-культурнай спадчыны ў рамках рэалізацыі рэгіянальных (абласных і раённых) праграм, і забяспечваюць іх выкананне;“.

6. У назве главы 4 словы ”ГРАМАДСКІ КАНТРОЛЬ“ замяніць словамі ”ГРАМАДСКАЕ НАЗІРАННЕ“.

7. У назве, абзацы першым пункта 1 і пункце 2 артыкула 20 словы ”Грамадскі кантроль“ замяніць словамі ”Грамадскае назіранне”.

8. Артыкул 25 дапоўніць пунктам 6 наступнага зместу:

”6. У мэтах забеспячэння захаванасці каштоўнай і ўнікальнай дзяржаўнай маёмасці дзяржаўныя арганізацыі сферы культуры могуць ажыццяўляць страхаванне гэтай маёмасці за кошт сродкаў рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў, сродкаў, атрыманых ад ажыццяўлення дзейнасці, якая прыносіць даходы, і іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам.“.

9. У артыкуле 41:

у падпункце 1.1 пункта 1 словы ”ці прыёму (запісу)“ замяніць словамі ”у творчым саюзе“;

падпункт 2.4 пункта 2 дапоўніць словамі ”, незалежна ад формы ажыццяўлення гэтай дзейнасці (рамесніцтва, індывідуальнае прадпрымальніцтва і іншыя, не забароненыя законам формы);“.

10. У пункце 4 артыкула 46:

частку першую дапоўніць словамі ”, запаўняецца ў адным экзэмпляры і захоўваецца арганізацыяй, на базе якой дзейнічае калектыў“;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

”Пасля ўнясення новых звестак і змяненняў у пашпарт непрафесійнага (аматарскага) калектыву мастацкай творчасці састарэлы варыянт пашпарту не захоўваецца.“.

11. У пункце 2 артыкула 48:

частку першую пасля слоў ”ажыццяўляюць сваю дзейнасць“ дапоўніць словамі ”у вольны ад асноўнай працы або вучобы час“;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

”У аб’ём працоўнага часу кіраўніка аматарскага калектыву ўлічваецца правядзенне індывідуальных, групавых і агульнакалектыўных рэпетыцыйных заняткаў, вучэбна-творчая, арганізацыйна-творчая, канцэртна-сцэнічная работа з калектывам, выставачная дзейнасць, самападрыхтоўка, работа са спецыяльнай літаратурай, падбор рэпертуару, музычнага, драматургічнага матэрыялу, аранжыроўка, апрацоўка, пераклад музычных твораў, выпіска партый, падрыхтоўка партытур, сцэнарыяў, складанне кампазіцый танцаў, удзел у аглядах, конкурсах, фестывалях, выстаўках і іншае.“.

12. Пункт 2 артыкула 50 пасля слова ”аркестры“ дапоўніць словамі ”, тэатры мод“.

13. У артыкуле 51:

у пункце 4:

падпункт 4.3 выключыць;

падпункт 4.11 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”4.11. культурныя хабы*“;

пункт 5 пасля слоў ”канцэртныя арганізацыі“ дапоўніць словамі ”, тэатры мод“;

дапоўніць пунктам 4.15¹ наступнага зместу:

”4.15¹. установы дадатковай адукацыі дзяцей і моладзі і ўстановы дадатковай адукацыі дарослых, якім у адпаведнасці з заканадаўствам прадастаўлена права забяспечваць арганізацыю і правядзенне культурных мерапрыемстваў“;

дапоўніць артыкул падрадкавай заўвагай наступнага зместу:

” *Для мэт гэтага артыкула паняцце ”культурны хаб“ вызначае арганізацыю культуры, якая выкарыстоўвае сваю матэрыяльна-тэхнічную

базу і работнікаў для юрыдычнай, арганізацыйнай падтрымкі і прасоўвання культурных праектаў юрыдычных асоб і грамадзян, якія займаюцца культурнай дзейнасцю.“.

14. У артыкуле 58:

пункт 1 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Творчыя саюзы маюць права ажыццяўляць творчую, культурную і навуковую дзейнасць, у тым ліку па захаванні культурнай спадчыны.“;

пункт 2 выключыць.

15. Частку другую пункта 7 артыкула 59 дапоўніць абзацамі наступнага зместу:

”дзейнасць па арганізацыі і правядзенні культурных мерапрыемстваў; культурная дзейнасць, у тым ліку творчую дзейнасць і забавы згодна з Агульнадзяржаўным класіфікатарам Рэспублікі Беларусь.“.

16. Главу 11 дапоўніць артыкулам 59¹ наступнага зместу:

”Артыкул 59¹. Творчыя майстэрні

Творчая майстэрня – памяшканне, прызначанае і прыстасаванае для творчай і (або) іншай культурнай, а таксама навуковай дзейнасці творчых работнікаў, у тым ліку для выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай і (або) іншай культурнай, а таксама навуковай дзейнасцю.

У творчай майстэрні могуць знаходзіцца і выкарыстоўвацца мэбля, абсталяванне, матэрыялы, прылады працы, іншыя рэчы, неабходныя для ажыццяўлення творчай і (або) іншай культурнай, а таксама навуковай дзейнасці і забеспячэння жыццядзейнасці творчага работніка ў перыяд ажыццяўлення ім творчай і (або) іншай культурнай, а таксама навуковай дзейнасці.

У час ажыццяўлення творчым работнікам творчай і (або) іншай культурнай, а таксама навуковай дзейнасці ў творчай майстэрні маюць права знаходзіцца выканаўцы, памочнікі (асістэнты), вучні.“.

17. Пункт 1 артыкула 64 пасля слоў ”правядзення выставак),“ дапоўніць словамі ”, твораў дызайна, архітэктуры, фатаграфічных твораў,“.

18. Артыкул 68 дапоўніць абзацам наступнага зместу:

”Комплексная гісторыка-культурная каштоўнасць – гісторыка-культурная каштоўнасць, у склад якой уваходзяць некалькі гісторыка-культурных каштоўнасцей, гістарычна звязаных паміж сабой, а таксама тэрыторыя, непасрэдна занятая нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткай (у склад матэрыяльнай комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці можа быць уключана тэрыторыя, звязаная з гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткамі гістарычна і функцыянальна, ландшафт, планіровачная структура).“.

19. Абзац шосты артыкула 74 дапоўніць словамі ”, за выключэннем выпадкаў, калі гэтыя аб’екты знаходзіліся ў іх карыстанні на 3 лютага

2017 года“.

20. Пункт 4 артыкула 75, падпункт 1.3 пункта 1 артыкула 89 і пункт 2 артыкула 103 пасля слоў ”і (або) дакументальных“ дапоўніць словамі ”, архітэктурных, канструктыўных“.

21. У артыкуле 76:

у пункце 1 словы ”міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь, міжнародна-прававымі актамі, якія складаюць нарматыўную прававую базу Мытнага саюза і Адзінай эканамічнай прасторы і (або) права Еўразійскага эканамічнага саюза“ замяніць словамі ”іншымі міжнароднымі дагаворамі і актамі, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза“;

пункт 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2. Вываз за мяжу мытнай тэрыторыі Еўразійскага эканамічнага саюза ў Рэспубліцы Беларусь культурных каштоўнасцей, уключаных у адзіны пералік тавараў, да якіх прымяняюцца меры нетарыфнага рэгулявання ў гандлі з трэцімі краінамі, які вызначаецца актамі, што складае права Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – пералік тавараў), ажыццяўляецца пры наяўнасці ліцэнзіі, заключэння (дазвольнага дакумента) або пісьмовага паведамлення аб тым, што заключэнне (дазвольны дакумент) не патрабуецца, у выпадках, прадугледжаных гэтым актамі. У Рэспубліцы Беларусь выдача ліцэнзій ажыццяўляецца Міністэрствам антыманапольнага рэгулявання і гандлю па ўзгадненні з Міністэрствам культуры, выдача заключэнняў (дазвольных дакументаў) – Міністэрствам культуры, выдача пісьмовых паведамленняў аб тым, што заключэнне (дазвольны дакумент) не патрабуецца – структурнымі падраздзяленнямі абласных выканаўчых камітэтаў і Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, якія ажыццяўляюць дзяржаўна-уласныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, або ўпаўнаважанымі імі арганізацыямі культуры па ўзгадненні з Міністэрствам культуры у адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам і міжнародна-прававымі актамі, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза, у парадку і на ўмовах, устаноўленых Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.“;

у пункце 3:

словы ”вызначаных Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь“ замяніць словамі ”уключаных у склад музейнага, архіўнага або бібліятэчнага фондаў дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза, а таксама іншых культурных каштоўнасцей у адпаведнасці з пералікам тавараў“;

словы ”нарматыўную прававую базу Мытнага саюза і Адзінай эканамічнай прасторы і (або)“ выключыць;

дапоўніць артыкул пунктамі 5 і 6 наступнага зместу:

”5. Пры вяртанні гісторыка-культурных каштоўнасцей і культурных каштоўнасцей, уключаных у пералік тавараў, пасля часовага вывазу за

мяжу мытнай тэрыторыі Еўразійскага эканамічнага саюза ў Рэспубліцы Беларусь, а таксама на тэрыторыю дзяржаў-членаў Еўразійскага эканамічнага саюза, у выпадках, прадугледжаных Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, фізічная або юрыдычная асоба павінна пісьмова паведаміць аб гэтым дзяржаўны орган, упаўнаважаны на выдачу дазвольных дакументаў у адпаведнасці з заканадаўствам, аб факце вяртання на тэрыторыю Рэспублікі Беларусь часова вывезеных гісторыка-культурных каштоўнасцей і культурных каштоўнасцей, уключаных у пералік тавараў, і аб іх фактычным фізічным стане.

Адказнасць за дакладнасць прадстаўленай у пісьмовым паведамленні інфармацыі нясе фізічная або юрыдычная асоба, на імя якой быў выдадзены дазвольны дакумент на часовы вываз гісторыка-культурных каштоўнасцей і культурных каштоўнасцей, уключаных у пералік тавараў.

6. Часовы вываз з тэрыторыі Рэспублікі Беларусь у выпадках, прадугледжаных Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь гісторыка-культурных каштоўнасцей і каштоўнасцей, уключаных у склад музейнага, архіўнага або бібліятэчнага фондаў Рэспублікі Беларусь, ажыццяўляецца праз забеспячэнне страхавання гэтых каштоўнасцей накіроўваючым бокам ад усіх страхавых рызык або с забеспячэннем дакументальнага пацверджання аб дзяржаўнай гарантыі фінансавага пакрыцця ўсіх рызык на карысць Рэспублікі Беларусь, прадастаўленага краінай, якая прымае гэтыя каштоўнасці, або Рэспублікай Беларусь.“.

22. У артыкуле 82:

у пункце 2:

пасля слоў “для яе перадачы наступным пакаленням” дапоўніць словамі “, а таксама мерапрыемстваў па ажыццяўленні аглядаў нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей упаўнаважанымі службовымі асобамі Міністэрства культуры і мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, накіраваных на усуненне стварэння пагрозы знішчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, стварэння пагрозы прычынэння шкоды, пагаршэння іх тэхнічнага стану або стварэння пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванага змянення, перамяшчэння і пагаршэння ўмоў успрымання нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.”;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

“Агляд нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей ажыццяўляецца ў парадку, устаноўленым Міністэрствам культуры”.

23. У артыкуле 83:

абзацы другі – шосты і восьмы дапоўніць словамі ”, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці“;

у абзацы сёмым:

пасля слова ”(слоем)“ дапоўніць словамі ”, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці“;

словы ”комплексамі гісторыка-культурных каштоўнасцей“ замяніць словамі ”комплекснымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі“.

24. У артыкуле 84:

у пункце 3:

у падпункце 3.1:

у абзацы другім словы ”або нацыянальную значнасць“ замяніць словамі ”, нацыянальную значнасць або значнасць для асобнага рэгіёна“;

абзац трэці выключыць;

абзац чацвёрты выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”неабходнасці аднясення гісторыка-культурнай каштоўнасці да катэгорыі ”0“, ”1“, ”2“, ”3“, ”без катэгорыі“ або змянення катэгорыі;“;

абзац шосты выключыць;

абзац пяты падпункта 3.2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“3.2. прызнанне змяненняў нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, прадугледжаных навукова-праектнай дакументацыяй, навукова абгрунтаванымі або навукова не абгрунтаванымі;”;

у пункце 5 словы ”базавага тэрытарыяльнага ўзроўню“ замяніць словамі ”абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню“;

у падпункце 6.1 пункта 6:

у абзацы другім словы ”матэрыяльная культурная каштоўнасць мае значнасць для асобага рэгіёна, на тэрыторыі якога яна знаходзіцца“ замяніць словамі ”матэрыяльная культурная каштоўнасць можа мець сусветную, нацыянальную, міжнародную значнасць або значнасць для асобнага рэгіёна, на тэрыторыі якога яна знаходзіцца“;

абзацы трэці і пяты выключыць;

дапоўніць падпункт абзацамі наступнага зместу:

”матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць можа быць пазбаўлена статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці неабходна змяніць.“.

25. Частку другую пункта 2 артыкула 90 дапоўніць словамі ”па форме, ім устаноўленай“.

26. Пункт 6 артыкула 91 і абзац першы пункта 1 артыкула 92 пасля слоў ”і (або) дакументальныя“ дапоўніць словамі ”, архітэктурныя, канструктыўныя“.

27. У артыкуле 93:

пункт 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1. Наданне культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай

каштоўнасці ажыццяўляецца Міністэрствам культуры.

Наданне статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці матэрыяльнай культурнай каштоўнасці ажыццяўляецца пасля прыняцця аднаго з рашэнняў абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, прадугледжанага абзацамі другім і трэцім падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса і рашэння Рады, прадугледжанага абзацам трэцім падпункта 3.1 пункта 3 артыкула 84 гэтага Кодэкса. “;

пункт 6 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”6. Па выніках разгляду абласны (Мінскі гарадскі) савет па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны прымае адно з рашэнняў, прадугледжаных абзацамі другім – чацвёртым падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса.“;

пункт 7 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”7. Копія рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны разам з прапановай, па якой абласным (Мінскім гарадскім) саветам па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны прынята адно з рашэнняў, прадугледжаных абзацамі другім і трэцім падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, не пазней за чатырнаццаць каляндарных дзён з дня прыняцця гэтага рашэння накіроўваецца мясцовым выканаўчым і распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню ў Міністэрства культуры.“;

пункт 8 выключыць;

у пункце 12:

падпункт 12.1 дапоўніць словамі ”і адпаведнай катэгорыі“;

падпункт 12.2 выключыць;

у пункце 14:

у частцы першай лічбы ”12.2“ замяніць лічбамі ”12.1“;

часткі другую і трэцюю выключыць.

28. У артыкуле 94:

пункт 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1. Пазбаўленне матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ажыццяўляецца Міністэрствам культуры пасля прыняцця рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, прадугледжанага абзацам чацвёртым падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, і рашэння Рады, прадугледжанага абзацам пятым падпункта 3.1 пункта 3 артыкула 84 гэтага Кодэкса.

Прапанова аб пазбаўленні матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці накіроўваецца ў Міністэрства культуры мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню.

Тэхнічны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці не з'яўляецца падставай для выключэння каштоўнасці з Дзяржаўнага спісу гісторыка-культурнай каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.“;

пункт 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

“3. Матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць можа быць пазбаўлена статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ў выпадку яе фізічнай страты або страты ёю адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных вартасцей, якія абумовілі наданне ёй статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку ў выніку ўздзеяння фактараў прыроднага або антрапагеннага паходжання, і немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці. Рашэнне аб немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці прымаецца Радай з улікам прапановы праектнай арганізацыі, якая ажыццяўляе распрацоўку навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навуковай арганізацыі ці музея, у штаце якіх працуюць спецыялісты з вопытам работы па ахове гісторыка-культурнай спадчыны не менш за два гады.

пункт 4 дапоўніць словамі ”, з улікам прапановы праектнай арганізацыі, якая ажыццяўляе распрацоўку навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навуковай арганізацыі ці музея, у штаце якіх працуюць спецыялісты, якія маюць дазвол на права правядзення археалагічных даследаванняў.“.

29. У пункце 1 артыкула 95 словы ”прымаецца дзяржаўным органам, які прыняў рашэнне аб наданні гэтай культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, не пазней за дзесяць каляндарных дзён” замяніць словамі “прымаецца мясцовым выканаўчым і распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню не пазней за трыццаць каляндарных дзён“.

30. У артыкуле 96:

пункт 1 пасля слова ”і (або) дакументальнымі“ дапоўніць словамі ”, архітэктурнымі, канструктыўнымі“;

у падпункце 2.5 пункта 2 словы ”матэрыяльныя культурныя каштоўнасці, якія ўваходзяць у склад комплексу,“ замяніць словамі ”гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія ўваходзяць у склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці,“;

пункт 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”4. Катэгорыі гісторыка-культурным каштоўнасцям надаюцца Міністэрствам культуры.“;

у пункце 5:

у частцы першай словы ”рашэнняў абласных (Мінскага гарадскога) саветаў па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны або“ замяніць словам ”рашэння“;

частку другую выключыць.

31. У артыкуле 97:

пункт 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”3. Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь змяшчае наступныя раздзелы:

3.1. нерухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці Рэспублікі Беларусь;

3.2. рухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці Рэспублікі Беларусь;

3.3. нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці Рэспублікі Беларусь.“;

у пункце 5 словы ”Пры ўключэнні комплексу“, ”у склад комплексу“ замяніць адпаведна словамі ”Пры ўключэнні комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці“, ”у склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці“;

пункт 6 дапоўніць часткамі наступнага зместу:

”Фарміраванне і вядзенне Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца Міністэрствам культуры шляхам:

зацвярджэння Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;

унясення ў яго змяненняў шляхам:

ўключэння ў яго звестак аб культурных каштоўнасцях, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

выключэння з яго звестак аб культурных каштоўнасцях, якія пазбаўлены статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

унясення змяненняў у звесткі аб гісторыка-культурных каштоўнасцях, прадугледжаныя пунктам 1 артыкула 98 гэтага Кодэкса, у выпадку атрымання новых звестак ад мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, а таксама аб неабходнасці змянення складу комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Пры зацвярджэнні Дзяржаўнага спісу гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, унясенні змяненняў у звесткі аб гісторыка-культурных каштоўнасцях захоўваецца дата і нумар рашэння дзяржаўнага органа аб наданні культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, што падлягае адлюстраванню ў адпаведнай графе Дзяржаўнага спісу гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь згодна з падпунктам 1.7 пункта 1 артыкула 98 гэтага Кодэкса.

Рашэнне аб зацвярджэнні Дзяржаўнага спісу гісторыка-культурных

каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь і рашэнні аб унясенні змяненняў у звесткі аб гісторыка-культурных каштоўнасцях з’яўляюцца ненарматыўнымі прававымі актамі і падлягаюць давядзенню да ведама юрыдычных асоб, грамадзян, у тым ліку індыўідуальных прадпрымальнікаў, шляхам іх размяшчэння не пазней за дзесяць рабочых дзён з дня іх прыняцця на афіцыйным сайце Міністэрства культуры ў глабальнай камп’ютарнай сетцы Інтэрнэт.“.

32. У артыкуле 98:

у абзацы дзесятым пункта 2 словы ”па-за межамі“ замяніць словамі ”на тэрыторыі“.

33. Пункт 2 артыкула 99 дапоўніць часткамі наступнага зместу:

”Падрыхтоўку прапановы аб уключэнні аб’екта спадчыны ў пералік каштоўнасцей культурнай і прыроднай спадчыны, размешчаных на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, якія могуць быць уключаны ў Спіс сусветнай культурнай і прыроднай спадчыны, або Спіс сусветнай спадчыны, якая знаходзіцца пад пагрозай, забяспечвае мясцовы выканаўчы і распарадчы орган абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, на тэрыторыі якога знаходзіцца дадзены аб’ект спадчыны.

Падрыхтоўку прапановы аб уключэнні гісторыка-культурнай каштоўнасці ў Спіс нематэрыяльнай культурнай спадчыны, якая мае патрэбу ў тэрміновай ахове, Рэпрэзентатыўны спіс нематэрыяльнай культурнай спадчыны чалавецтва забяспечвае Міністэрства культуры.“.

34. У артыкуле 100:

у пункце 2 словы ”на комплекс“ замяніць словамі ”на комплексныя гісторыка-культурныя каштоўнасці“;

у пункце 7 словы ”не пазней за тры рабочыя дні“ замяніць словамі ”не пазней за сем каляндарных дзён“.

35. У падпункце 4.10 пункта 4 артыкула 102 словы “у склад комплексу” замяніць словамі “у склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці”.

36. У частцы другой пункта 5 артыкула 104 словы ”На комплексе“, ”гэтых комплексу“ замяніць адпаведна словамі ”На комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці“, ”такіх комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці“.

37. У артыкуле 104:

пункт 1 пасля слоў ”забараняюцца (за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных пунктамі 2 і 3 гэтага артыкула)“ дапоўніць словамі ”знос нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці і (або) дэмантаж яе часткі,“;

пункт 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2. Перамяшчэнне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці дапускаецца толькі ў выпадках, калі захаванне на месцы яе

знаходжання стварае пагрозу для фізічнага захавання гісторыка-культурнай каштоўнасці, звязаных з інжынерна-геалагічнымі асаблівасцямі тэрыторыі яе знаходжання і адсутнасцю тэхнічных магчымасцей яе захавання на месцы знаходжання, пры ўмове наяўнасці навукова-праектнай дакументацыі ў аб'ёме, неабходным для яе аднаўлення на новым месцы знаходжання. Перамяшчэнне ажыццяўляецца пры ўмове захавання і выкарасцівання асноўных канструктыўных і архітэктурных гістарычных элементаў і матэрыялаў гісторыка-культурнай каштоўнасці. Перамяшчэнне ў мэтах аднаўлення магчыма ва ўмовах, прыдатных для забеспячэння захавання нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, пераважна на тэрыторыі, гістарычна звязанай з гісторыка-культурнай каштоўнасцю.”;

пункт 4 пасля слоў ”і (або) дакументальных“ дапоўніць словамі ”, архітэктурных, канструктыўных“.

38. У артыкуле 105:

пункт 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2. Для комплексных нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей устанаўліваюцца агульныя зоны аховы.

Для нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія размешчаны побач, дазваляецца ўстанаўліваць агульныя зоны аховы.

Межы ахоўных зон помнікаў археалогіі да зацвярджэння праектаў зон аховы нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей прымаюцца не менш за пяцьдзсят метраў ад межаў тэрыторыі помнікаў археалогіі, пазначаных у рэестры археалагічных аб'ектаў, які вядзецца ў парадку, устаноўленым пунктамі 1-3 артыкула 125 гэтага Кодэкса”;

у пункце 3:

пасля слоў ”рэжымы ўтрымання і выкарыстання“ дапоўніць словамі ”тэрыторыі нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці і“;

дапоўніць пункт часткай другой наступнага зместу:

Тэрыторыя нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей – тэрыторыя, непасрэдна занятая нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю (ці яе часткамі) і (або) звязаная з ёй гістарычна і функцыянальна.

дапоўніць артыкул пунктам 3¹ наступнага зместу:

”3¹. Склад і парадак распрацоўкі праектаў зон аховы нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей устанаўліваецца Міністэрствам культуры.“;

пункт 4 пасля слоў ”яе навакольнаму асяроддзю“ дапоўніць словамі ”(уключаючы навакольную гістарычную забудову)“.

39. Артыкул 109 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 109. Змяненне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Пры ажыццяўленні дзейнасці на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (у тым ліку пры правядзенні рамонтна-рэстаўрацыйных і (або) іншых работ), якая можа аказваць уздзеянне на нерухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, не дапускаецца змяненне гісторыка-культурных каштоўнасцей, за выключэннем навукова-абгрунтаваных змяненняў, якія пацверджаны матэрыяламі навукова-даследчых работ і не вядуць да страты існуючых (у тым ліку пазнейшых гістарычна значных напластаванняў) гістарычных элементаў, фрагментаў і частак, а таксама аб’ёмна-прасторавых рашэнняў.

Навукова-абгрунтаванымі змяненнямі з’яўляюцца рашэнні, якія пацверджаны матэрыяламі навукова-даследчых работ.

2. Заклучэнне аб прызнанні змяненняў нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, прадугледжаных навукова-праектнай дакументацыяй, навукова абгрунтаванымі або навукова не абгрунтаванымі прымаецца Радай на падставе матэрыялаў навукова-даследчых работ.“.

40. У пункце 3 артыкуле 110:

з абзаца другога словы ”, як правіла,“ выключыць;

з абзаца трэцяга словы “, які плануецца размясціць” выключыць.

41. У артыкуле 112:

падпункт 1.3 пункта 1 пасля слоў ”і (або) дакументальных“ дапоўніць словамі ”, архітэктурных, канструктыўных“;

пункт 2 дапоўніць часткай другой наступнага зместу:

“Склад і парадак падрыхтоўкі матэрыялаў навукова-даследчых работ зацвярджаецца Міністэрствам культуры.“.

42. У пункце 2 артыкула 113 словы ”на падставе матэрыялаў“ замяніць словамі ”ў поўнай адпаведнасці з матэрыяламі“.

43. Артыкул 114 выкласці у наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 114. Рамонтна-рэстаўрацыйныя і іншыя работы, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях.

1. Да рамонтна-рэстаўрацыйных работ, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, адносяцца:

1.1. аднаўленне - сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы), накіраваных на навукова абгрунтаванае поўнае або частковае паўторнае стварэнне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (для нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей - абавязкова на месцы іх ранейшага знаходжання);

1.2. дапаўненне - сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы) па стварэнні дапаўненняў да комплексных нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, па ўзвядзенні ў месцах страты на тэрыторыі комплексных нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей капітальных пабудоў (будынкаў, збудаванняў) і іншых аб'ектаў паводле спецыяльна распрацаваных праектаў рэгенерацыі гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей з захаваннем аб'ёмна-прасторавай структуры;

1.3. добраўпарадкаванне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці – сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы), накіраваныя на захаванне існуючых каштоўных элементаў (у тым ліку планіровачных) тэрыторыі, непасрэдна занятай нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткамі ці тэрыторыі, звязанай з нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткамі гістарычна і функцыянальна, або іх аднаўлення на падставе матэрыялаў навукова-даследчых работ;

1.4. кансервацыя - сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы) па часовым або доўгатэрміновым забеспячэнні захаванасці тэхнічнага стану матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, у тым ліку супрацьаварыйныя работы, з прымяненнем адпаведных метадаў, якія дазваляюць прадухіліць яго далейшае пагаршэнне і ствараюць умовы для экспанавання законсерваваных матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.5. перамяшчэнне - сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы) па перамяшчэнні нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх аднаўленні на новым месцы (ў адпаведнасці з пунктам 2 артыкула 104 гэтага Кодэкса);

1.6. рамонт, капітальны рамонт - сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы) па аднаўленні страчаных у працэсе эксплуатацыі і (або) паляпшэнні канструкцыйных, інжынерных, тэхнічных, эстэтычных якасцей нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.7. рэгенерацыя - сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы) па аднаўленні цэласнасці і агульнага кампазіцыйнага рашэння матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і (або) гістарычнага характару размяшчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у навакольным асяроддзі;

1.8. прыстасаванне - сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы) па адаптацыі матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей да патрэбнасцей і асаблівасцей сучаснага тэхнічнага ўтрымання без дапушчэння страты імі адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных і аб'ёмна-прасторавых вартасцей;

1.9. рэканструкцыя нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, яе часткі і (або) элементаў - сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы), накіраваных на прыстасаванне і (або) выкарыстанне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, яе часткі і (або) элементаў з улікам сучасных патрэб без змянення аб'ёмна-прасторавых рашэнняў, без дапушчэння страты імі адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных вартасцей;

1.10. рэстаўрацыя – сукупнасць работ і мерапрыемстваў (навукова-даследчыя, вышукальныя, праектныя і будаўнічыя работы), якія праводзяцца ў мэтах выяўлення, захавання і (або) аднаўлення адметных духоўных, мастацкіх, і (або) дакументальных, архітэктурных, канструктыўных вартасцей матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей без страты існуючых каштоўных гістарычных элементаў.

2. На нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях могуць выконвацца іншыя работы (у тым ліку работы па бягучым рамонце, якія павінны выконвацца на падставе праграмы работ, распрацаванай у парадку, прадугледжаным пунктам 1 артыкула 118 гэтага Кодэкса), накіраваныя на забеспячэнне належнага ўтрымання і выкарыстання матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія не парушаюць іх цэласнасці і агульнага кампазіцыйнага рашэння і (або) гістарычнага характару размяшчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у навакольным асяроддзі.

3. Работы па забеспячэнні належнага тэхнічнага і санітарнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія не закранаюць фасады, гістарычныя інтэр'еры гісторыка-культурнай каштоўнасці, апорныя канструкцыі (капітальныя сцены, скляпенні, перакрыцці, падмуркі), адметныя духоўныя, мастацкія, і (або) дакументальныя, архітэктурныя, канструктыўныя вартасці гісторыка-культурнай каштоўнасці, могуць выконвацца на гісторыка-культурнай каштоўнасці без атрымання дазволу на выкананне навукова-даследчых і праектных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, у парадку, устаноўленым 115 гэтага Кодэкса, і без узгаднення навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных

каштоўнасцях, у парадку, устаноўленым артыкулам 119 гэтага Кодэкса.

4. Пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных і іншых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці прызнаецца прыярытэт аховы гісторыка-культурнай спадчыны.“.

44. Артыкул 116 выкласці у наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 116. Кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях. Навукова-метадычнае кіраўніцтва і аўтарскі нагляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях

1. Кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навукова-метадычнае кіраўніцтва пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях ажыццяўляюцца грамадзянамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрымальнікамі, якія маюць пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях.

Аўтарскі нагляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях ажыццяўляецца праектнай або навуковай арганізацыяй, у якой працуе грамадзянін, які мае пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, або індывідуальным прадпрымальнікам, які мае пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях.

Пры выкананні на помніках археалогіі земляных і меліярацыйных работ, якія не з’яўляюцца рамонтна-рэстаўрацыйнымі работамі, Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі ў парадку, ёй устаноўленым, прызначаецца адказны за захаванне гісторыка-культурнай каштоўнасці пры навукова-метадычным кіраўніцтве, распрацоўцы мер па ахове помніка археалогіі і археалагічны нагляд. У гэтым выпадку ўдзел грамадзяніна, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка, які мае пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, не патрабуецца.

2. У перыяд правядзення кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне

рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навукова-метадычнага кіраўніцтва пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ, аўтарскага нагляду пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях у межах выканання работ замена грамадзяніна, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка, які ажыццяўляе кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, навукова-метадычнае кіраўніцтва пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ, аўтарскігляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, забараняецца, за выключэннем выпадкаў:

яго пісьмовай адмовы ад выканання сваіх абавязкаў і функцый;

невыванання ім сваіх абавязкаў і функцый;

немагчымасці выканання ім сваіх абавязкаў і функцый з прычыны хваробы, выезду на пастаяннае месца жыхарства за межы Рэспублікі Беларусь, пераходу на работу, выкананне якой не звязана з праектнай і рэстаўрацыйнай дзейнасцю;

іншых устаноўленых заключэннем Рады выпадкаў, калі ён не можа выконваць свае абавязкі і функцыі.”

45. У пункце 13 артыкула 117 словы ”праз шэсць месяцаў“ замяніць словамі ”праз два гады“.

46. У пункце 1 артыкула 118:

падпункт 1.2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1.2. складаць рэстаўрацыйнае заданне па форме, зацверджанай Міністэрствам культуры;“;

дапоўніць пункт падпунктам 1.8¹ наступнага зместу:

“1.8¹. інфармаваць Міністэрства культуры аб пачатку правядзення рамонтна-рэстаўрацыйных работ на нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці;”;

дапоўніць пункт падпунктамі 1.11¹, 1.11², 1.11³ наступнага зместу:

”1.11¹. інфармаваць Міністэрства культуры аб адступленнях ад узгодненых праектных рашэнняў або праграмы работ пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных або іншых работ адпаведна, а таксама ўзнікнення пагрозы фізічнага знішчэння гісторыка-культурнай каштоўнасці і (або) пагаршэння тэхнічнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей, якая ўзнікла ў ходзе выканання работ;

1.11². складаць навукова-рэстаўрацыйныя справаздачы па выніках года і агульную навукова-рэстаўрацыйную справаздачу пасля заканчэння правядзення рамонтна-рэстаўрацыйных работ па форме, зацверджанай Міністэрствам культуры;

1.11³. распрацоўваць праграму работ па бягучым рамонце і

накіроўваць яе на разгляд у Міністэрства культуры;“;
дапоўніць артыкул пунктам 3 наступнага зместу:

”3. Грамадзянін, у тым ліку індывідуальны прадпрымальнік, які мае пасведчанне на кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, павінен ажыццяўляць кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі, навукова-метадычнае кіраўніцтва і аўтарскі нагляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях і нясе персанальную адказнасць за захаванне адметных духоўных, мастацкіх, архітэктурных, канструктыўных і (або) дакументальных вартасцей матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў і іх рэалізацыю.”.

47. У артыкуле 119:

пункт 1 дапоўніць часткай наступнага зместу:

“Навукова-праектная дакументацыя на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ – узаемааб’янаная праектныя дакументы, распрацаваныя ў адпаведнасці з матэрыяламі навукова-даследчых работ, якія з’яўляюцца абавязковай часткай навукова-праектнай дакументацыі і служаць асновай для распрацоўкі праектных рашэнняў (у тым ліку перапраектнай дакументацыі) і ажыццяўлення рамонтна-рэстаўрацыйных работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях.”;

з часткі першай пункта 2 словы ”знішчэння нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або стварэння пагрозы іх знішчэння, прычынення ім шкоды або стварэння пагрозы яе прычынення, пагаршэння іх тэхнічнага стану або стварэння пагрозы яго пагаршэння,” выключыць.

48. У пункце 2 артыкула 120 словы ”юрыдычным асобам і індывідуальным прадпрымальнікам“ замяніць словамі ”юрыдычным асобам, грамадзянам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам“.

49. У частцы другой пункта 2 артыкула 130:

пасля слоў “аб археалагічных аб’ектах” дапоўніць словамі “, у тым ліку помніках археалогіі,”;

словы “аб помніках археалогіі” замяніць словамі “аб іншых гісторыка-культурных каштоўнасцях”.

50. Артыкул 132 дапоўніць словамі ”, сацыякультурнай дзейнасцю бібліятэкі“.

51. У артыкуле 138:

у пункце 2:

падпункт 2.2 пасля слоў ”па набыцці,” дапоўніць словамі ”алічбоўцы і забеспячэнні захаванасці бібліятэчных дакументаў,”;

падпункт 2.4 пасля слоў ”міжбібліятэчнага абанемента“ дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“;

у пункце 3:

дапоўніць пункт падпунктамі 3.3¹ і 3.3² наступнага зместу:

”3.3¹. генеруе ўласныя інфармацыйныя рэсурсы, якія задавальняюць разнастайныя інфармацыйныя патрэбы грамадства;

3.3². арганізуе цэнтралізаванае (сумеснае) набыццё інфармацыйных рэсурсаў для бібліятэк і іншых устаноў Беларусі, якія вядуць інфармацыйную дзейнасць“;

падпункт 3.4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”3.4. забяспечвае каардынацыю ўзаемадзеяння бібліятэк з органамі навуковай інфармацыі, архівамі, музеямі і іншымі юрыдычнымі асобамі па ўзаемавыкарыстанні інфармацыйных рэсурсаў, алічбоўцы і забеспячэнні захаванасці бібліятэчных дакументаў, вядзенні зводнага электроннага каталога бібліятэк Беларусі і іншых карпаратыўных рэсурсаў“;

падпункт 3.11 пасля слоў ”па набыцці“ дапоўніць словамі ”, алічбоўцы і забеспячэнні захаванасці бібліятэчных дакументаў“;

дапоўніць пункт падпунктам 3.11¹ наступнага зместу:

”3.11¹. з’яўляецца ўласнікам і апэратарам карпаратыўных інфармацыйных рэсурсаў рэспубліканскага ўзроўню; каардынуе дзейнасць па фарміраванню і актуалізацыі Зводнага электроннага каталога сістэмы карпаратыўнай каталагізацыі і вядзенні Нацыянальнай базы даных нарматыўных (аўтарытэтных) запісаў, выконвае кардынацыйнае і метадычнае кіраўніцтва па фарміраванню рэгіянальных зводных электронных каталогаў бібліятэк Беларусі; арганізуе выкарыстанне і метадычнае суправаджэнне ўніверсальнай дзесятковай класіфікацыі“.

52. 3 падпункта 4.2 пункта 4 артыкула 139 словы ”, Навукова-педагагічная бібліятэка ўстановы ”Галоўны інфармацыйна-аналітычны цэнтр Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь“ выключыць.

53. У артыкуле 145:

дапоўніць артыкул пунктамі 3¹ і 3² наступнага зместу:

”3¹. У бібліятэках ажыццяўляюцца індывідуальны і сумарны ўлікі фондаў.

Індывідуальнаму ўліку падлягаюць усе дакументы, якія накіроўваюцца ў фонды, акрамя дакументаў, якія накіроўваюцца ў абменныя фонды і дакументаў групавой апрацоўкі.

Індывідуальны ўлік фондаў вядзецца ў:

інвентарнай кнізе (друкаванай і (ці) электроннай);

уліковым каталозе ці рэгістрацыйнай картатэцы (пры ручным рэжыме работы);

ведамасцях індывідуальнага ўліку (для сеткавых дакументаў аддаленага і лакальнага доступу).

Сумарнаму ўліку падлягаюць усе дакументы, якія ўключаюцца ў фонды і выключаюцца з іх.

3². Асноўнымі адзінкамі ўліку з'яўляюцца:

для кніг, брашур, часопісаў, нотных, выяўленчых, картаграфічных, нарматыўных вытворча-практычных выданняў, неапублікаваных дакументаў, электронных дакументаў на здымаемых носьбітах, аўдыявізуальных дакументаў, мікраформаў – экзэмпляр, назва;

газет – экзэмпляр, назва, камплект;

сеткавых дакументаў аддаленага доступу – назва, колькасць баз даных у пакеце;

сеткавых дакументаў лакальнага доступу – назва.

Сеткавымі дакументамі аддаленага доступу з'яўляюцца электронныя дакументы, якія падаюцца з знешніх крыніц у часовае карыстанне на ўмовах заключанай дамовы з вытворцамі ці пастаўшчыкамі інфармацыі і размешчаны на аддаленых тэхнічных сродках.

Сеткавымі дакументамі лакальнага доступу з'яўляюцца электронныя дакументы, якія знаходзяцца на тэхнічных сродках бібліятэкі.

Пакетам баз даных з'яўляецца сукупнасць сеткавых дакументаў аддаленага доступу, да якіх можна аформіць асобны доступ у яго вытворцы або пастаўшчыка інфармацыі на пэўных умовах, зафіксаваных у дагаворы, кантракце і іншых дакументах.

Як асобны экзэмпляр і асобная назва ўлічваюцца:

кожны том (выпуск, частка, нумар) многатомных выданняў, у тым ліку нотных, выяўленчых, картаграфічных дакументаў, а таксама тыпавыя праекты і чарцяжы на адзін аб'ект, якія выкананы ў выглядзе нумараваных выпускаў (альбомаў);

том выдання, якое прадаўжаецца і складаецца з асобных нумароў (выпускаў), не збрасураваных разам;

выданні, якія з'яўляюцца часткай серыі;

кожная адзінка друкаваных відаў дакументаў, якая мае самастойную назву, асабісты ISBN, ISSN і ўваходзіць у выдавецкую папку, у тым ліку выяўленчыя дакументы, аб'яднаныя агульнай выдавецкай папкай (вокладкай, манжэткай), стандарты і каталогі прамысловага абсталявання і вырабаў, якія выпускаюцца ў выдавецкай папцы (вокладцы), што іх аб'ядноўвае;

кожная адзінка выданняў, штучна аб'яднаных агульным пераплётам (далей – канвалют);

звоенныя нумары часопісаў (выпускі), аб'яднаныя выдавецтвам;

асобна выдадзеныя дадаткі да выданняў, якія маюць самастойнае значэнне (індывідуальны загаловак, асабісты ISBN, ISSN і іншыя);

асобныя разрозненыя нумары газет;

асобныя закладкі кніжныя;

плакат, выдадзены на некалькіх лістах, аб'яднаных агульным загалоўкам;

камплект дакументаў, якія аб'яднаны загалоўкам, незалежна ад колькасці састаўляючых адзінак і відаў уключаных у камплект матэрыялаў;

карта, выдадзеная на некалькіх аркушах, якія патрабуюць склейвання і аб'яднаны агульным загалоўкам;

апісанні да аўтарскіх пасведчанняў і патэнтаў, у тым ліку патэнтаў, размешчаных на электронных носьбітах, якія маюць асабістую назву, класіфікацыйны індэкс і магчымасць выкарыстання з дапамогай асобных праграмных прадуктаў.

Асобна не ўлічваюцца:

асобна выдадзеныя дадаткі да выданняў, якія не маюць самастойнага значэння (індывідуальнага загалоўка, асабістага ISBN, ISSN і іншыя), якія ўлічваюцца як неад'емная частка выдання пад адным індывідуальным нумарам;

дадаткі да часопісаў, збрашчываныя з часопісам, або якія друкуюцца на яго старонках;

тлумачальныя запіскі да выяўленчых дакументаў і паказальнікі да картаграфічных выданняў.

Кнігі, часопісы, базы даных, размешчаныя на здымаемых электронных носьбітах, улічваюцца як электронныя дакументы.“;

у пункце 4:

частку трэцюю пасля слова ”мікрафотакапіравання“ дапоўніць словам ”, алічбоўкі“;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

”Кніжныя помнікі і іншыя найбольш каштоўныя дакументы ў мэтах захаванасці падлягаюць абавязковаму страхаванню.“;

пункт 6 дапоўніць часткамі наступнаша зместу:

”Дакументы, атрыманыя ў якасці абавязковага экзэмпляра, захоўваюцца атрымальнікамі пастаянна ў адпаведнасці з парадкам, вызначаным Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

У мэтах забеспячэння захаванасці абавязкова праводзіцца праверка фондаў:

пры змене матэрыяльна адказнай асобы;

пры выяўленні фактаў крадзяжу, злоўжывання або пашкоджання дакументаў;

у выпадку стыхійнага бедства, пажару або іншых надзвычайных сітуацый, выкліканых экстрэмальнымі ўмовамі;

пры рэарганізацыі ці ліквідацыі бібліятэкі.

Акрамя таго, праверка фондаў прадугледжваецца ў гадавых і перспектывных планах бібліятэк і іх структурных падраздзяленняў.

Праверка фондаў праводзіцца ў планавым парадку ў наступныя

тэрміны:

фонду дакументаў, якія ўключаны ў Дзяржаўны рэестр кніжных помнікаў, – штогод;

фонду кніжных помнікаў і іншых рэдкіх і каштоўных дакументаў – не радзей аднаго разу ў 3 гады;

фонду, які налічвае да 50 000 экзэмпляраў уключна – праз 7 гадоў;

фонду, які налічвае ад 50 001 да 100 000 экзэмпляраў уключна – праз 10 гадоў;

фонду, які налічвае ад 100 001 да 1 000 000 экзэмпляраў уключна – праз 15 гадоў.

Бібліятэкі, фонд якіх налічвае звыш 1 000 000 экзэмпляраў дакументаў, здзяйсняюць праверку фонду паэтапна згодна з вышэй адзначаным рэгламентам у дачыненні да лагічна выдзеленых частак фонду.

Праверка электронных дакументаў здзяйсняецца не радзей аднаго разу ў 5 гадоў і прадугледжвае пацвярджэнне наяўнасці носьбіта ці магчымасці доступу да яго, выяўленне тэхнічнага стану, захаванасці інфармацыі.

Праверка фонду дапускаецца часцей вышэйпералічаных тэрмінаў па распараджэнні кіраўніка бібліятэкі або арганізацыі, структурным падраздзяленнем якой з'яўляецца бібліятэка. Праверка фонду пры надзвычайных абставінах або пры змене адказнай асобы залічваецца за планавую.“.

54. Пункт 1 артыкула 146 дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“.

55. Пункт 1 артыкула 147 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1. Дакументаабмен і пераразмеркаванне дакументаў – бязвыплатная перадача з адной бібліятэкі празмерна дублетных (паўторных) і няпрофільных для гэтай бібліятэкі дакументаў іншай установе, у тым ліку бібліятэцы, для папаўнення бібліятэчнага фонду.“.

56. У артыкуле 148:

назву выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 148. Міжбібліятэчны абанемент і дастаўка дакументаў. Нацыянальная сістэма міжбібліятэчнага абанемента і дастаўкі дакументаў“;

пункт 1 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Электронная дастаўка дакументаў – прадастаўленне карыстальнікам электронных копіяў дакументаў па тэлекамунікацыйных каналах сувязі ў пастаяннае карыстанне.“;

пункты 2–4 пасля слоў ”міжбібліятэчнага абанемента“ дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“;

пункт 5 і частку першую пункта 7 пасля слоў ”міжбібліятэчным абанеменце“ дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“;

пункт 6 дапоўніць словамі ”, і толькі дзеля культурна-адукацыйных

і навукова-асветніцкіх мэтаў“.

57. У артыкуле 150:

пункт 1 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Віртуальны (адалены) карыстальнік – карыстальнік бібліятэкі, які карыстаецца паслугамі бібліятэкі, прадастаўленымі ёю ў адаленым рэжыме.“;

у пункце 3:

падпункт 3.3 дапоўніць словамі ”і дастаўкі дакументаў“;

падпункт 3.4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”3.4. выкарыстання віртуальных (адаленых) формаў абслугоўвання, у тым ліку шляхам электроннай дастаўкі дакументаў“;

падпункт 4.5 пункта 4 дапоўніць словамі ”і дастаўцы дакументаў“;

падпункт 11.5 пункта 11 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”11.5. выкарыстоўваць капіравальныя прыборы (сканеры, аўдыя-, фота- і відэаапаратуру), мабільныя тэлефоны і іншыя тэхнічныя сродкі ў мэтах фота- і відэаздымкі дакументаў з бібліятэчных фондаў“.

58. У артыкуле 154:

у пункце 2:

у падпункце 2.10 словы ”нематэрыяльнымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі“ замяніць словамі ”нематэрыяльнымі культурнымі каштоўнасцямі“;

у падпункце 2.11 словы ”нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей“ замяніць словамі ”нематэрыяльных культурных каштоўнасцей“.

59. У артыкуле 155:

пункт 3 выкласці ў рэдакцыі:

”3. Навукова-дапаможны матэрыял – матэрыял, які пастаянна захоўваецца ў музеі, уключаны ў музейны фонд і набыты ці спецыяльна выраблены для раскрыцця зместу экспазіцыі і замяняе арыгінальны прадмет, або арыгінальны прадмет, які пастаянна захоўваецца ў музеі, уключаны ў музейны фонд і не аднесены да музейных прадметаў па прычыне немагчымасці забеспячэння яго доўгатэрміновага захоўвання ці атрыбуцыйныя характарыстыкі якога, у тым ліку паходжанне, не былі вызначаны ў працэсе камплектавання музейных фондаў.“;

падпункт 7.5 пункта 7 дапоўніць словамі ”, а таксама іх макеты імуляжы“.

60. У артыкуле 157:

назву выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 157. Музейныя фонды“;

у пункце 1 словы ”Музейны фонд“ замяніць словамі ”Музейныя фонды“;

у абзацы першым пункта 2 словы ”музейнага фонду“ замяніць

словамі ”музейных фондаў“;

пункт 3 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Рашэнне аб выключэнні навукова-дапаможных матэрыялаў і сыравінных матэрыялаў з музейнага фонду прымаецца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, ці кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей, на падставе рашэння фондава-закупачнай камісіі, іншай упаўнаважанай камісіі музея.“.

61. У пункце 3 артыкула 159 пасля слоў ”экспертны саветы“ дапоўніць словамі ”і іншыя саветы або камісіі“,.

62. Падпункт 4.3 пункта 4 артыкула 161 пасля слоў ”паркавага мастацтва“ дапоўніць словамі ”, дызайна, фатаграфіі“.

63. У артыкуле 164:

падпункт 1.5 пункта 1 выключыць;

падпункт 2.2 пункта 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2.2. абслугоўваць наведвальнікаў музеяў у адпаведнасці з правіламі наведвання музея, якія зацвярджаюцца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей, статутам (палажэннем) музея;“;

у пункце 4:

слова ”(ільготнага)“ замяніць словамі ”або ільготнага“;

слова ”– пастаянна“ замяніць словамі ”прадастаўляюць права бясплатнага наведвання музея для агляду такіх экспазіцый пастаянна“.

64. У падпункце 2.1 пункта 2 артыкула 165 слова ”мастацтвазнаўчага“ замяніць словам ”мастацкага“.

65. Пункт 5 артыкула 172 дапоўніць сказам наступнага зместу: ”Асабліва сці выкарыстання музейных прадметаў, якія адносяцца да зброі, устанавіваюцца заканадаўствам аб зброі.“.

66. У артыкуле 176:

пункт 1 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”Не дапускаецца адлюстраванне музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў, якія пастаянна захоўваюцца ў дзяржаўных музеях, на рахунках бухгалтарскага ўліку юрыдычнай асобы.“;

у пункце 2:

словы ”музейнага фонду“ замяніць словамі ”музейных фондаў“;

дапоўніць пункт сказам наступнага зместу: ”Для вырашэння пытанняў уліку музейных фондаў музеі распрацоўваюць уласныя (унутрымузейныя) інструкцыі аб парадку ўліку, каталагізацыі, навуковай апрацоўцы і захоўвання музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў.“.

67. У артыкуле 178:

у пункце 3:

у частцы другой словы ”музейны фонд якіх складае“ замяніць словамі ”музейныя фонды якіх складаюць“;

частку пятую дапоўніць словамі ”, разглядаюцца і зацвярджаюцца на пасяджэнні фондава-закупачнай камісіі або іншай упаўнаважанай камісіі. Акт зверкі наяўнасці музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў з уліковымі дакументамі зацвярджаецца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, ці кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей.“.

дапоўніць часткай наступнага зместу:

“Асаблівасці зверкі музейных прадметаў, якія адносяцца да зброі, устанаўліваюцца заканадаўствам аб зброі.”;

пункт 9 дапоўніць часткай наступнага зместу:

“Асаблівасці захоўвання музейных прадметаў, залічаных у культурна-гістарычны фонд Дзяржаўнага фонду каштоўных металаў і каштоўных камянёў Рэспублікі Беларусь, устанаўліваюцца заканадаўствам у сферы дзейнасці з каштоўнымі металамі і каштоўнымі камянямі.”.

68. Пункт 3 артыкула 181 пасля слоў ”Асобам, якія атрымліваюць агульную сярэднюю, прафесійна-тэхнічную, сярэднюю спецыяльную, вышэйшую адукацыю“ дапоўніць словамі ”ў дзённай форме атрымання адукацыі“.

69. Артыкул 184 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Артыкул 184. Стварэнне і адкрыццё пастаянных экспазіцый

1. Стварэнне пастаянных экспазіцый з’яўляецца вынікам навукова-даследчай дзейнасці музея і адным з асноўных відаў музейнай дзейнасці.

2. Этапамі стварэння пастаяннай экспазіцыі з’яўляюцца:

2.1. распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі, якая складаецца з навуковай канцэпцыі, абгрунтавання асноўнай ідэі, мэт і задач пастаяннай экспазіцыі, вызначэння шляхоў іх увасаблення, тэматычнай структуры пастаяннай экспазіцыі, тэматыка-экспазіцыйнага плана;

2.2. распрацоўка архітэктурна-мастацкага рашэння пастаяннай экспазіцыі;

2.3. мантаж пастаяннай экспазіцыі.

3. Стварэнне пастаяннай экспазіцыі і распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі ажыццяўляюцца рабочай групай. Склад рабочай групы, яе кіраўнік, тэрміны пачатку і заканчэння работы па стварэнні пастаяннай экспазіцыі зацвярджаюцца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей.

4. У музеях з абмежаваным штатам навуковых супрацоўнікаў дапускаецца падрыхтоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі музейнымі работнікамі іншых музеяў або навуковымі

работнікамі навуковых устаноў на падставе грамадзянска-прававога дагавора.

5. Навуковая канцэпцыя і тэматычная структура пастаяннай экспазіцыі абмяркоўваюцца на навукова-метадычным або вучоным савеце музея і дасылаюцца на рэцэнзаванне:

дзяржаўнымі музеямі раённага, гарадскога і сельскага падпарадкавання – у дзяржаўны музей абласнога падпарадкавання адпаведнага профілю;

дзяржаўнымі музеямі абласнога (Мінскага гарадскога) падпарадкавання – у дзяржаўны музей рэспубліканскага падпарадкавання адпаведнага профілю;

дзяржаўнымі музеямі рэспубліканскага падпарадкавання – у Міністэрства культуры для разгляду на Рэспубліканскім навукова-метадычным савеце па пытаннях музейнай справы;

дзяржаўнымі музеямі, якія з’яўляюцца падраздзяленнямі юрыдычных асоб, – у дзяржаўны музей абласнога (Мінскага гарадскога) або рэспубліканскага падпарадкавання адпаведнага профілю;

прыватнымі музеямі – у дзяржаўны музей абласнога (Мінскага гарадскога) падпарадкавання адпаведнага профілю.

Рэцэнзаванне праводзіцца не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання навуковай канцэпцыі і тэматычнай структуры пастаяннай экспазіцыі.

6. Навуковая канцэпцыя і тэматычная структура пастаяннай экспазіцыі не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання рэцэнзіі зацвярджаюцца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей.

Рабочая група на падставе зацверджаных навуковай канцэпцыі і тэматычнай структуры распрацоўвае тэматыка-экспазіцыйны план пастаяннай экспазіцыі.

7. Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі на падставе навукова-праектнай дакументацыі распрацоўваецца прафесійнымі дызайнерамі і мастакамі, якія знаходзяцца ў штаце музея, або адпаведнымі спецыялістамі на падставе грамадзянска-прававога дагавора.

8. Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі абмяркоўваецца на навукова-метадычным або вучоным савеце музея і дасылаецца на рэцэнзаванне ў парадку, прадугледжаным пунктам 5 гэтага артыкула.

Рэцэнзаванне праводзіцца не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання архітэктурна-мастацкага рашэння пастаяннай экспазіцыі.

Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання рэцэнзіі зацвярджаецца кіраўніком музея, які з’яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з’яўляецца музей.

9. Зацверджаная навукова-праектная дакументацыя і архітэктурна-

мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі з'яўляюцца падставай для заключэння адпаведных дагавораў на мантаж пастаяннай экспазіцыі.

10. Канструктыўныя змяненні ў зацверджаныя навукова-праектную дакументацыю і архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі могуць быць унесены па рашэнні кіраўніка музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніка юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей, толькі пасля атрымання рэцэнзіі ў парадку, прадугледжаным пунктамі 5 і 8 гэтага артыкула.

11. Адкрыццё пастаяннай экспазіцыі ажыццяўляецца пасля яе прыёмкі камісіяй, створанай загадам заснавальніка музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніка юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.“.

70. У артыкуле 185:

у пункце 2:

у падпункце 2.1 слова ”разгорнутая“ замяніць словам ”пашыраная“;

у падпункце 2.2 словы ”сцэнарый часовай экспазіцыі або разгорнутая“ замяніць словамі ”навуковая канцэпцыя (ці сцэнарый часовай экспазіцыі) або пашыраная“;

пункт 5 пасля слова ”экспазіцыі“ дапоўніць словамі ”, тэрмін экспанавання якой трыццаць календарных дзён і больш“,“.

71. У артыкуле 187:

у пункце 2 словы ”ў адпаведнасці з традыцыямі народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”ў адпаведнасці з традыцыямі народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва“;

у пункце 4:

у частцы першай словы ”прадукцыя арганізацый народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”прадукцыя арганізацый“;

у частцы другой словы ”прадукцыі арганізацый народных мастацкіх рамёстваў“ замяніць словамі ”прадукцыі арганізацый“;

пункт 5 выключыць.

72. У артыкуле 189:

пункт 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”3. Статус народнага майстра можа быць нададзены майстру народных мастацкіх рамёстваў, вырабы якога створаны ў адпаведнасці з традыцыямі народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва, або грамадзяніну, які стварае творы ў адпаведнасці з традыцыямі выяўленчага мастацтва, творчая дзейнасць якога характарызуецца арганічным увасабленнем калектыўнага мастацкага вопыту беларускага народа, мае выразную нацыянальную самабытнасць і мастацкую вартасць.“;

у пункце 5:

падпункты 5.1 і 5.2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”5.1. з'яўляецца носбітам этнічных традыцый, што ўвасабляюць

беларускую нацыянальную ментальнасць, пераемнікам, захавальнікам і прадаўжальнікам традыцый і набыткаў беларускай традыцыйнай культуры, у тым ліку народных мастацкіх рамёстваў;

5.2. пераняў майстэрства па адпаведным відзе народнага мастацкага рамяства або набыў яго самастойна ў працэсе творчай дзейнасці, перадае сваё майстэрства маладому пакаленню;“;

падпункт 5.4 пасля слоў ”прымае ўдзел у“ дапоўніць словамі ”культурным жыцці рэгіёна,“;

пункт 6 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”6. Статус народнага майстра надаецца на пэўны перыяд:

тэрмінам на 3 гады – асобам ва ўзросце да 60 год на момант прыняцця рашэння;

бестэрмінова – асобам старэй за 60 год на момант прыняцця рашэння.“.

пункт 9 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”9. Хадайніцтва аб наданні статусу народнага майстра разглядаецца экспертнай камісіяй па народных мастацкіх рамёствах.

Па выніках разгляду хадайніцтва аб наданні статусу народнага майстра экспертная камісія па народных мастацкіх рамёствах дае заключэнне аб наданні (адмове ў наданні) статусу народнага майстра.

Міністэрствам культуры не пазней за трыццаць каляндарных дзён з дня выдачы заключэння аб наданні статусу народнага майстра прымаецца рашэнне аб наданні статусу народнага майстра і выдаецца пасведчанне народнага майстра па форме, устаноўленай гэтым Міністэрствам.“.

73. Падпункт 1.7 пункта 1 артыкула 190 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1.7. перадачу свайго прафесійнага майстэрства па адпаведным відзе народнага мастацкага рамяства, у тым ліку як выкладчык ці кіраўнік гуртка ці студыі ў цэнтрах (дамах) рамёстваў і іншых установах культуры;“.

74. Падпункт 2.3 пункта 2 артыкула 201 пасля слова ”распаўсюджванне“ дапоўніць словамі ”і паказ“.

75. У артыкуле 203:

частку чацвёртую пункта 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Фільм у анімацыйнай форме – фільм, у аснову якога пакладзены літаратурны сцэнарый з вывераным сюжэтам і драматургічнай канструкцыяй, пазначанай мастацкімі вобразамі, створанымі маляванымі або лялечнымі персанажамі. Дапускаецца выкарыстанне ў фільме да 5 працэнтаў элементаў ігравога або неігравога фільма.“.

76. У артыкуле 207:

у пункце 3:

пасля слова ”фільма“ дапоўніць словамі ”, за выключэннем фільма, паказ якога ажыццяўляюць дзяржаўныя тэлівізійныя сродкі масавай

інфармацыі,“;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

”Дзяржаўныя тэлевізійныя сродкі масавай інфармацыі ажыццяўляюць класіфікацыю фільма ў паведнасці з парадкам прысваення інфармацыйнай прадукцыі знака ўзроставай катэгорыі, устаноўленым Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь“;

у абзацы трэцім часткі першай пункта 5 словы ”заклікі да экстрэмізму (экстрэмісцкай дзейнасці)“ замяніць словамі ”прыкметы праяўлення экстрэмізму“.

дапоўніць пункт 9 часткай наступнага зместу:

”Па выніках класіфікацыі дзяржаўнымі тэлевізійнымі сродкамі масавай інфармацыі звесткі аб фільме не пазней за пяць каляндарных дзён з дня прыняцця рашэння аб класіфікацыі фільма прадстаўляюцца ў Міністэрства культуры або юрыдычную асобу, ім упаўнаважаную, для ўключэння гэтых звестак у Дзяржаўны рэгістр фільмаў“.

77. У артыкуле 209:

пункт 1 пасля слова ”папулярызацыі“ дапоўніць словамі ”, у тым ліку з прымяненнем трансляцыі ў прамым эфіры на тэлебачанні і радыё, у рэжыме рэальнага часу (анлайн) у глабальнай камп’ютэрнай сетцы Інтэрнэт,“;

пункт 2 пасля слова ”акцыя“ дапоўніць словамі ”, арт-маркеты, ярмаркі“;

з часткі першай пункта 5 словы ”і парадак правядзення“ выключыць; дапоўніць артыкул пунктам 7 наступнага зместу:

”7. Мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы забяспечваюць выкананне заканадаўства пры правядзенні культурна-відовішчных мерапрыемстваў.“.

78. Падпункт 3.5 пункта 3 артыкула 211 пасля слова ”заявачнага“ дапоўніць словам ”(арганізацыйнага)“.

79. У артыкуле 213:

частку першую пункта 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”4. Беларускія выканаўцы – гэта грамадзяне Рэспублікі Беларусь, а таксама замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць ў Рэспубліцы Беларусь і замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якім прадстаўлены статус бежанца або прытулак у Рэспубліцы Беларусь і з’яўляюцца асобнымі выканаўцамі, а таксама калектывы мастацкай творчасці, у склад якіх уваходзяць толькі грамадзяне Рэспублікі Беларусь, а таксама замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць ў Рэспубліцы Беларусь і замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якім прадстаўлены статус бежанца або прытулак у Рэспубліцы Беларусь.“;

пункт 7 артыкула 213 Кодэкса аб культуры выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”Патрабаванні гэтага артыкула, а таксама артыкулаў 214 - 217 гэтага Кодэкса не распаўсюджваюцца на культурна-відовішчныя мерапрыемствы, якія праводзяцца юрыдычнымі асобамі, грамадзянамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрыемальнікамі, для работнікаў юрыдычнай асобы, якая з’яўляецца арганізатарам культурнага мерапрыемства, альбо па заказу іншай юрыдычнай асобы для работнікаў гэтай юрыдычнай асобы, якая выступіла заказчыкам культурнага мерапрыемства, або па заказу грамадзяніна для членаў сям’і, родных і блізкіх грамадзяніна з нагоды дзяржаўнага, прафесійнага, сямейнага, іншага свята для ўласных патрэб без атрымання прыбытку (даходу) з удзелаў запрошаных выканаўцаў.

Для мэтай гэтага пункта выкарыстоўваюцца паняцці ў наступных азначэннях:

заказчык культурнага мерапрыемства – юрыдычная або фізічная асоба, якая заключае з арганізатарам культурнага мерапрыемства грамадзянска-прававы дагавор ў парадку і на ўмовах, якія прадугледжаны заканадаўствам аб культуры аб правядзенні культурнага мерапрыемства;

работнік юрыдычнай асобы – фізічная асобы, якая састаіць у працоўных зносінах з наймальнікам на падставе заключанага працоўнага дагавора;

члены сям’і, родныя і блізкія – фізічныя асобы, звязаныя паміж сабой маральнай і матэрыяльнай агульнасцю і падтрымкай, вядзеннем агульнай гаспадаркі, правамі і абавязкамі, вынікаючымі з шлюбу, блзкага сваяцтва, усынаўлення, а таксама якія састаяць у адносінах сваяцтва.“.

80. У артыкуле 214:

пункт 1 дапоўніць абзацам другім наступнага зместу:

“У выпадку, калі культурна-відовішчнае мерапрыемства мае двух ці больш арганізатараў, аднаму з якіх у адпаведнасці з дадзеным Кодэксам і (або) іншымі актамі не патрабуецца атрыманне пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і (або) ён вызвалены ад аплаты дзяржаўнай пошліны за выдачу такога пасведчання, іншым арганізатарам таксама не патрабуецца атрыманне пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.”;

у пункце 4:

у падпункце 4.2:

пасля слоў ”дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры“ дапоўніць словамі ”, дзяржаўныя арганізацыі культуры“;

словы ”, установа ”Беларуская дзяржаўная ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга філармонія“, ”, абласныя філармоніі, дзяржаўная ўстанова ”Мінскканцэрт“ выключыць;

у падпункце 4.3:

абзац першы пасля слова ”выканаўцаў“ дапоўніць словамі ”і калектываў мастацкай творчасці“;

абзац другі выключыць;

у пункце 5 словы ”трэцім і пятым“ замяніць словамі ”другім і чацвертым“.

81. Падпункт 1.5 пункта 1 артыкула 215 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”1.5. парушэнне тэрмінаў вяртання грамадзянам або юрыдычным асобам кошту ўваходнага білета, нявыплата або выплата не ў поўным памеры пры вяртанні ўваходнага білета яго кошту ў выпадку адмены, змянення аб’яўленых часу (тэрмінаў) і (або) месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, замены яго іншым, змянення складу ўдзельнікаў культурна-відовішчнага мерапрыемства (два разы і болей на працягу каляндарнага года), ануляванне раней выдадзенага пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства па прычыне прадстаўлення арганізатарам мерапрыемства дакументаў і (або) звестак, якія не адпавядаюць патрабаванням гэтага Кодэкса, іншых актаў заканадаўства, у тым ліку падложных, падрабленых або несапраўдных дакументаў;“.

82. Дапоўніць главу 22 артыкулам 215¹ наступнага зместу:

”Артыкул 215¹. Дзеянне пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь пры наступленні форс-мажорных абставін

У выпадку наступлення форс-мажорных абставін (ваенныя рызыкі, увядзенне рэжыму надзвычайнага становішча, стыхійныя бедствы, прыродныя ці тэхнагенныя катастрофы, тэрарыстычныя акты ці існаванне пагрозы тэрарыстычных актаў, эпідэміі, эпідэміі і (або) звязаныя з імі забароны ці абмежаванні, закрыццё дзяржаўных межаў, (далей – форс-мажорныя абставіны), якія робяць немагчымым правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства ў тэрміны, пазначаныя ў пасведчанні на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, тэрміны дзеяння і ўмовы пасведчання могуць быць працягнуты структурным падраздзяленнем мясцовага выканаўчага і распарадчага органа абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, якое ажыццяўляе дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, якім было выдадзена названае пасведчанне, да моманту знікнення форс-мажорных абставін

і магчычамасці выканання арганізатарам мерапрыемства абавязацельстваў па арганізацыі і правядзенні культурна-відовішняга мерапрыемства.

У выпадку, калі ў выніку форс-мажорных абставін правядзенне культурна-відовішняга мерапрыемства робіцца немагчымым, структурнае падраздзяленне мясцовага выканаўчага і распарадчага органа абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, якое ажыццяўляе дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, якое выдала пасведчанне на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішняга мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, на падставе заявы арганізатара мерапрыемства прызнае выдадзенае пасведчанне несапраўдным.

Прызнанне несапраўдным пасведчання, за выдачу якога арганізатарам культурна-відовішняга мерапрыемства выплачаная дзяржаўная пошліна, у выпадку, прадугледжанай часткай другой гэтага артыкула, з'яўляецца падставай для яе вяртання або заліку.“.

83. У артыкуле 216:

падпункт 2.5 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”2.5. спыніць культурна-відовішняе мерапрыемства па ўласнай ініцыятыве або па патрабаванні заснавальніка (уласніка) сцэнічнай пляцоўкі, прадставўніка мясцовага выканаўчага ці распарадчага органа, які забяспечвае выкананне заканадаўства пры правядзенні культурна-відовішчых мерапрыемстваў, ў наступных выпадках:

ўзнікненне небяспекі для жыцця і здароўя грамадзян, а таксама аварыйнай сітуацыі ў памяшканнях (на тэрыторыях), у (на) якіх праводзіцца культурнае мерапрыемства;

стварэнне рэальнай пагрозы станоўчага функцыянавання устаноў і (або) арганізацый, дзе праводзіцца культурна-відовішняе мерапрыемства, а таксама пагрозы бяспекі удзельнікаў культурна-відовішняга мерапрыемства і парушэнне грамадскага парадку;

супярэчнасці зместу культурна-відовішняга мерапрыемства агульнапрынятым нормам грамадскай маралі і маральнасці, у тым ліку прапаганда парнаграфіі, гвалту і жорсткасці, нацыянальнай і рэлігійнай нецярпімасці, тэрарызму і іншых праяваў экстрэмізму ўжывання тытуню, алкагольных напояў і піва, а таксама іншых шкодных звычак;

прычынення шкоды маёмасці юрыдычных асоб, грамадзян, у тым ліку індывідуальных прадпрыемстваў; “;

пункт 6 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”6. Арганізатар культурна-відовішняга мерапрыемства мае права адмовіцца ад правядзення культурна-відовішняга мерапрыемства па прычынах смерці ці хваробы удзельніка калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўцы, які(я) прымае (прымаюць) ўдзел у культурна-відовішчым мерапрыемстве, адмовы удзельніка калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўцы ад удзелу ў

культурна-відовішчным мерапрыемстве, немагчымасці прыбыцця калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўцы да месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства без магчымасці яго (ix) замены іншым калектывам мастацкай творчасці або асобным выканаўцам, эканамічнай немэтазгоднасці правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, анулявання пасведчання на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства ва ўстаноўленым дадзеным Кодэксам і іншымі актамі заканадаўства парадку, атрымання заключэння кантрольных і наглядных органаў Рэспублікі Беларусь аб неадпаведнасці памяшкання, дзе плануецца правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства, і (або) элементаў мастацкага афармлення, абсталявання, якія выкарыстоўваюцца пры правядзенні культурна-відовішчнага мерапрыемства, патрабаванням заканадаўства Рэспублікі Беларусь, а таксама ў іншых выпадках, якія робяць немагчымым правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства.“.

84. У артыкуле 217:

у пункце 5:

слова ”кампенсуецца“ замяніць словам ”вяртаецца“;

пасля слоў “кошту ўваходнага білета” дапоўніць словамі ”(без уліку камісійнага збору электронных білетных аператараў*, камісійнага збору за браніраванне білета і іншых выдаткаў, якія не ўваходзяць у кошт уваходнага білета)“;

у падпункце 6.2 пункта 6:

словы ”графшавую кампенсацыю кошту“ замяніць словам ”кошт“;

дапоўніць падпункт словамі ”(без уліку камісійнага збору электронных білетных аператараў*, камісійнага збору за браніраванне білета і іншых выдаткаў, якія не ўваходзяць у кошт уваходнага білета)“;

пункт 7 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

”7. У выпадках вяртання ўваходных білетаў, якія прадугледжаны пунктам 6 гэтага артыкула, грамадзянін, юрыдычная асоба маюць права звярнуцца да арганізатара культурна-відовішчнага мерапрыемства з заявай аб вяртанні кошту ўваходнага білета.

У выпадку наступлення форс-мажорных абставін грамадзянін, юрыдычная асоба маюць права звярнуцца да арганізатара культурна-відовішчнага мерапрыемства з заявай аб вяртанні кошту ўваходнага білета не пазней чым за 30 каляндарных дзён з моманту, калі форс-мажорныя абставіны адпалі.

Арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства ў выпадках вяртання ўваходных білетаў, якія прадугледжаны пунктам 6 гэтага артыкула, абавязаны вярнуць грамадзяніну, юрыдычнай асобе кошт уваходнага білета не пазней чым за 30 каляндарных дзён з дня падачы заявы аб вяртанні кошту ўваходнага білета, а ў выпадку наступлення

форс-мажорных абставін – не пазней, чым за 60 каляндарных дзён з дня падачы заявы аб вяртанні кошту ўваходнага білета.

Вяртанне кошту ўваходнага білета, набытага па безнаяўным разліку, ажыццяўляецца, як правіла, на банкаўскі рахунак грамадзяніна або юрыдычнай асобы.“;

дапоўніць артыкул падрадкавай заўвагай наступнага зместу:

” *Пад электронным білетным аператарам у пунктах 5 і 6 дадзенага артыкула зразумеецца юрыдычная асоба, заснаваная ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, якое рэалізуе квіткі на культурныя мерапрыемствы праз глабальную камп’ютарную сетку Інтэрнэт.“.

85. У артыкуле 220:

частку першую пункта 1 дапоўніць словамі ”, дызайне, архітэтуры, фатаграфіі“;

пункт 2 дапоўніць часткай наступнага зместу:

”У рамках свята могуць праводзіцца канцэрты, конкурсы, выстаўкі, паказы і іншыя культурныя мерапрыемствы, пералік якіх прадугледжваецца ў праграме правядзення свята.“.

86. У артыкуле 221:

частку другую пункта 1 пасля слова ”Конкурс“ дапоўніць словамі ”, у тым ліку конкурс прыгажосці, “;

дапоўніць артыкул пунктамі 4 і 5 наступнага зместу:

”4. Модны паказ – культурнае мерапрыемства па публічным паказе і папулярызацыі выніку дзейнасці ў сферы моды і дызайна.

5. Прэзентацыя калекцыі – культурнае мерапрыемства па публічным паказе аднародных прадметаў (адзенне, аксэсуары і іншыя), якія прадстаўляюць пазнавальнае, культурнае, мастацкае і (або) навуковае значэнне.“.

87. Дапоўніць главу 24 артыкулам 226¹ наступнага зместу:

”Артыкул 226¹. Асаблівасці культурнай дзейнасці тэатраў мод

1. Дзейнасць тэатраў мод – напрамак культурнай дзейнасці па стварэнні твораў сцэнічнага мастацтва і (або) іх публічны паказ (публічнае выкананне) у сферы моды, дызайну.

2. Напрамкі дзейнасці тэатраў мод:

2.1. стварэнне твораў сцэнічнага мастацтва і (або) іх публічны паказ (публічнае выкананне);

2.2. правядзенне культурных мерапрыемстваў і (або) удзел у культурных мерапрыемствах.

3. Нароўні з напрамкамі дзейнасці, прадугледжанымі пунктам 2 гэтага артыкула, тэатр мод можа прадстаўляць грамадзянам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам, дызайнерскія касцюмы (аксэсуары) і іншую маёмасць для правядзення культурных мерапрыемстваў або ўдзелу ў іх.

4. Дзейнасць тэатраў мод ажыццяўляецца з улікам іх формы, узроўню выканальніцкага майстэрства і творчага патэнцыялу ўдзельнікаў, асаблівасцяў рэпертуару і іншага.

5. Дзейнасць тэатраў мод вызначаецца мэтанакіраванасцю, спалучэннем розных відаў заняткаў (індывідуальных, групавых, агульнакалектыўных) і складаецца ў набыцці ўдзельнікамі ведаў, уменняў і навыкаў у розных відах мастацтва, вопыту мастацкай творчасці.

Тэатр мод можа быць створаны ў выглядзе падраздзялення юрыдычнай асобы, у тым ліку адасобленага.

Заснавальнікам для арганізацыі работы з тэатрам мод могуць запрашацца балетмайстры, канцэртмайстры, рэжысёры, дызайнеры і іншыя творчыя работнікі.

6. Асноўнымі мэтамі дзейнасці тэатра мод з'яўляюцца:

6.1. развіццё мастацкай творчасці, адраджэнне, захаванне і развіццё культуры, нацыянальных культурных традыцый;

6.2. далучэнне грамадзян да сферы моды і дызайну;

6.3. набыццё грамадзянамі ведаў, уменняў і навыкаў у розных відах мастацтва, вопыту мастацкай творчасці, развіццё і рэалізацыя іх творчых здольнасцяў (магчымасцяў), стварэнне ўмоў для сацыялізацыі і самарэалізацыі асобы ў сферы моды і дызайну;

6.4. эстэтычнае выхаванне і культурнае развіццё грамадзян;

6.5. арганізацыя культурнага адпачынку (вольнага часу) насельніцтва, фарміраванне і задавальненне культурных патрэб грамадзян.

7. Тэатр мод мае права:

7.1. самастойна вызначаць склад удзельнікаў, рэпертуарную палітыку;

7.2. публічна дэманстраваць вынікі творчай дзейнасці аўтараў, вытворцаў, дызайнераў, рамеснікаў і іншых творчых работнікаў, удзельнічаць у фестывалях, конкурсах, аглядах і іншых культурных мерапрыемствах;

7.3. папулярываваць мастацкую творчасць розных аўтараў, вынікі вытворцаў, дызайнераў, рамеснікаў і іншых творчых работнікаў;

7.4. выкарыстоўваць у тэатралізаваным прадстаўленні (публічным паказе (публічным выкананні) розныя віды мастацтваў;

7.5. ўдзельнічаць у выкананні сацыяльна-творчых заказаў.

8. Тэатр мод абавязаны:

8.1. садзейнічаць эстэтычнаму выхаванню і культурнаму развіццю грамадзян;

8.2. павышаць мастацкі ўзровень вынікаў творчай дзейнасці.

9. Адказнасць за дзейнасць тэатра мод нясе яго заснавальнік.

Заснавальнік тэатра мод абавязаны:

ажыццяўляць арганізацыйнае, фінансавое і матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне культурнай дзейнасці тэатра мод;

садзейнічаць развіццю і рэалізацыі творчых здольнасцяў (магчымасцяў) удзельнікаў, удзелу тэатра мод у культурных мерапрыемствах;

садзейнічаць павышэнню прафесійнага ўзроўню і заахвочванню кіраўніка тэатра мод.“.

88. Падпункт 2.3. пункта 2 артыкула 231 пасля слова ”правядзенне“ дапоўніць словамі ”модных паказаў, прэзентацый калекцый,“.

89. Артыкул 236 дапоўніць пунктамі 5 і 6 наступнага зместу:

”5. Колькасць удзельнікаў клубнага фарміравання павінна адпавядаць жанраваму накірунку, формам і характару творчай дзейнасці пры фарміраванні рэпертуару, выкананні твораў мастацтва, вырашэнні мастацкіх задач, правядзенні вучэбна-творчай, рэпетыцыйнай, канцэртнай і выставачнай дзейнасці, садзейнічаць творчаму развіццю клубнага фарміравання.

Колькасць удзельнікаў клубнага фарміравання па такім відзе як гурток або аматарскае аб’яднанне (клуб па інтарэсах), які ажыццяўляе сваю дзейнасць у сельскіх населеных пунктах, павінна быць не менш за 5 чалавек, у іншых населеных пунктах – не менш за 10 чалавек.

6. Перыядычнасць і працягласць заняткаў у клубным фарміраванні вызначаецца самастойна кіраўніком клубнага фарміравання і зацвярджаецца кіраўніком арганізацыі, на базе якой існуе клубнае фарміраванне.“.

Артыкул 2. Внести в Налоговый кодекс Республики Беларусь от 19 декабря 2002 г. следующие изменения:

1. Абзац второй подпункта 1.9 пункта 1 статьи 118 изложить в следующей редакции:

”культурных ценностей, включенных в единый перечень товаров, к которым применяются меры нетарифного регулирования в торговле с третьими странами, предусмотренный Протоколом о мерах нетарифного регулирования в отношении третьих стран к Договору о Евразийском экономическом союзе от 29 мая 2014 года (приложение № 7) (далее – культурные ценности);“.

2. Подпункт 1.42 статьи 284 изложить в следующей редакции:

”выдача заключения (разрешительного документа) на вывоз культурных ценностей (историко-культурных ценностей и иных культурных ценностей) за пределы таможенной территории Евразийского экономического союза и письменных уведомлений о том, что заключение (разрешительный документ) не требуется;“.

3. В пункте 10 статьи 285:

подпункт 10.30 изложить в следующей редакции:

”10.30. организатор культурно-зрелищного мероприятия с участием только белорусских исполнителей за выдачу удостоверения на право организации и проведения культурно-зрелищного мероприятия на территории Республики Беларусь;“;

дополнить подпунктом 10.36 следующего содержания:

”10.36. физические лица: инвалиды I или II группы на основании удостоверений инвалида или пенсионных удостоверений, в которых указаны сведения о соответствующей группе инвалидности, Герои Беларуси, Герои Советского Союза, Герои Социалистического Труда, полные кавалеры орденов Славы, Трудовой Славы, Отечества, инвалиды Великой Отечественной войны, инвалиды боевых действий на территории других государств, участники Великой Отечественной войны, юридические лица: некоммерческие организации и общественные объединения инвалидов, а также творческие коллективы, сформированные на базе этих объединений, осуществляющие вывоз культурных ценностей в рамках культурного обмена, творческие коллективы организаций культуры, осуществляющие временный вывоз культурных ценностей за пределы территории Евразийского экономического союза в рамках Дней культуры Республики Беларусь по поручению Министерства культуры, за выдачу заключения (разрешительного документа) на вывоз культурных ценностей (историко-культурных ценностей и иных культурных ценностей) за пределы таможенной территории Евразийского экономического союза и письменных уведомлений о том, что заключение (разрешительный документ) не требуется.“.

4. Пункт 2 статьи 292 дополнить подпунктом 2.71 следующего содержания:

”2.71. удостоверение на право организации и проведения культурно-зрелищного мероприятия на территории Республики Беларусь, за выдачу которого уплачена государственная пошлина, признано структурным подразделением местного исполнительного и распорядительного органа областного территориального уровня, осуществляющим государственно-властные полномочия в сфере культуры, недействительным;“.

5. В приложении 22 к Кодексу:

в графе ”Наименование документов и действий, за которые взимается государственная пошлина“ пункт 79 изложить в следующей редакции:

”79. Выдача заключения (разрешительного документа) на вывоз культурных ценностей (историко-культурных ценностей и иных культурных ценностей) за пределы таможенной территории Евразийского экономического союза и письменных уведомлений о том, что заключение (разрешительный документ) не требуется:“;

в графе ”Наименование документов и действий, за которые взимается государственная пошлина“ пункт 80 изложить в следующей редакции:

”80. Повторная выдача заключения (разрешительного документа) на вывоз культурных ценностей (историко-культурных ценностей и иных культурных ценностей) за пределы таможенной территории Евразийского

экономического союза и письменных уведомлений о том, что заключение (разрешительный документ) не требуется, в течение года с даты предыдущей выдачи документа тому же заявителю на вывоз тех же:“.

Артыкул 3. Гэты Закон уступае ў сілу ў наступным парадку:

артыкулы 1 – 2 – праз шэсць месяцаў пасля афіцыйнага апублікавання гэтага Закона;

артыкул 3 – пасля афіцыйнага апублікавання гэтага Закона.

Прэзідэнт
Рэспублікі Беларусь